

e-Rojnost

Znojenské dění komentuje Jiří Cmunda Roupec

26. září 2017

Obsah

Zpětná vazba	str. 1
Svobodovy domy si daly říct	str. 2
Možný problém Dnů evropského dědictví	str. 2
Ne zrůda, jen nezralý student	3
Kavárna Anna: Zavřeno	str. 3
Noc sokoloven	3

Zpětná vazba

Z reakcí čtenářů na články v minulé Rojnosti jsem vybral a po dohodě s autory otiskuji některé jejich zajímavé postřehy.

Jiří Koukal:

Co se týká vinobraní, tak já už vlastně nemám co hodnotit. Vztah města Znojma k autorským právům tvůrce je znám. Ano, do tvorby prvních ročníků byli zapojeni převážně Znojmači. Táta z přípravy a realizace vytvořil oázu radosti a pohody nejen pro návštěvníky, ale i pro všechny, kteří mu pomáhali a nyní mají na co vzpomínat. Bohužel, duch jeho myšlenky je dnes zdecimovaný současnými upravovateli.

Vlastimil Mrva, šéfredaktor Znojemska:

Já moc vinobraní neprožívám, ale respektuji ty, jimž vyhovuje. Asi bychom se shodli, že to stojí hodně práce, spoustu organizování i vymýšlení. A pořad je to spousta lidí pohromadě, což nevyhovuje mně. Nevytleskávám vinobraní, spartakiády, olympijské hry či jiné monstakce.

Aleš Říha:

Ahoj Cmundo, na vinobraní mám stejný názor jako ty. Prvních ročníků jsem se účastnil jako návštěvník i jako muzikant a pak už jen jako muzikant. Současný megajarmark (trefný název) se zlodějskými cenami mě již nezajímá. Raději odjízďím na chalupu.

Cwalda:

Na vinobraní nechodím léta. Vadí mi ponižující slevy pro důchodce, kdy si musíš koupit v předprodeji slevu s kroužkem na ruku na dva dny...

Místo na vinobraní jsem jel do Třebíče na bramborobraní. Bylo to fajn, i když celou sobotu lilo.

Karel Pavlíček:

Jirko, jestli tomu dobře rozumím, snažíš se o to, co postrádám u celostátních novinářů, totiž informovat o událostech, které ovlivňují rozhodujícím způsobem společnost, místo popisování životních příběhů hereček a sportovců, případně uveřejňování receptů na zdravý život s doplňky stravy.

Svobodovy domy si daly říct

Byl jsem rád, když jsem si ve Znojenském týdnu přečetl, že rekonstrukce onoho velkého bytového komplexu, takzvaných Svobodových domů, tvořící jihovýchodní stranu náměstí Republiky, se uskutečňuje v souladu s dobou, ve které byly postaveny. Pomáhá nám to pochopit styl života tehdejší střední třídy a pak, a o to mi teď hlavně jde, je to příklad, že soukromý sektor se dokázal přizpůsobit doporučením odborníka Národního památkového ústavu, a to i přesto, že se tím rekonstrukce prodraží.

Dalo by se očekávat, že v případě obecního sektoru je to samozřejmostí, nicméně opak je pravdou. Alespoň pokud se týká destrukce fronty budov bývalých kasáren na Jarošově ulici. Údajně rekonstrukce objektů by se městu podstatně prodražila. Proto je za levnější peníz nechalo zbourat. Místo toho na uvolněném prostoru vzniklo architektonicky bezpohlavní dílo – krabicový prefabrikát supermarketu Kaufland. Vedlejší parcela dodnes zarůstá jen plevelem a připomíná rumiště. Na zbylé části vznikly alespoň rodinné domky s provozovny služeb v přízemí. To všechno, supermarket s parkovištěm, byty, služby mohly být v zrekonstruovaných kasárnách a přitom by si ulice zachovala svůj tradiční ráz. Nevím, zda Národní památkový ústav tehdy zasahoval ve prospěch původního objektu. Bezúspěšně, respektive pozdě, se snažil zabránit bourání čelního objektu někdejšího znojenského velodromu na Přímětické ulici. Také na jeho místě vznikl supermarket, tentokrát Lidl. Je to shoda okolností, nebo to šéfové obchodních řetězců se správci obecních nemovitostí umí?

Na časy, kdy nebylo možno diskutovat, natož se vzepřít rozhodnutím města, máme ve Znojmě taky památku, která nahradila skutečnou památku. Vybombardovaný znojenský špalíček pod radniční věží nahradil betonový výtvar obchodního domu Dyje. Ten by mohl připomínat i pro budoucnost, že nové leckdy není vždy lepší než to staré.

Možný problém Dnů evropského dědictví

Při národním zahájení Dnů evropského dědictví se v Chrudimi setkal starosta Znojma Vlastimil Gabrhel se svým chrudimským protějškem, a protože obě města mají k sobě blízko titulem Historické město roku, bylo při této příležitosti dohodnuto zmnožit vzájemné kontakty a obohatit je o spolupráci, což bylo stvrzeno vzájemnou deklarací. Zatím byly publikovány jen její rámcové možnosti – ochrana památek, rozvoj cestovního ruchu, sportu, školství, výměna zkušeností samospráv a poznatků z komunální sféry...

Ovšem takto chápaná spolupráce se v podstatě míjí s tím nejpodstatnějším z celoevropského projektu Dnů evropského dědictví (European Heritage Days, EHD), který je společnou aktivitou Rady Evropy a Evropské komise. Hlavní cíle vyhlašovatelé totiž spatřují v posilování národního kulturního dědictví s důrazem na mezinárodní kontexty. K cílům EHD patří kromě ochrany kulturního dědictví a ochrany památek také zvyšování informovanosti o cizích kulturách, respektování všech kultur bez ohledu na jejich rozšíření, chápání kulturního dědictví jako prostředku v boji proti nesnášenlivosti a netoleranci, podporování otevřenějšího postoje vůči ostatním ve smyslu potírání rasismu a xenofobie. (Zdroj: Wikipedie)

V souvislostech s převažujícími tendencemi české a moravské, potažmo znojenské veřejnosti proti cizím kulturám a etnikům může být pro tuzemské uplatňovatele zásad zmíněných Dnů evropského dědictví problematické.

Ne zrůda, jen nezralý student

Již nějakou dobu koluje na internetu záznam rozhovoru moderátora pořadu X Talk Luboše Xavera Veselého se studentem znojmského gymnázia Martinem Kubešem (15 let). Záznam interview má již více než sto tisíc zhlédnutí a tomu přiměřený počet pobouřených reakcí, v nichž je hoch například nazýván Zrůdou ze Znojma.

Přitom se jedná jen o zcela nezralého mladíka, jemuž vadí, že se jeho vrstevníci nezajímají o dění ve společnosti, a proto se rozhodl psát vlastní články a komentovat názory druhých. Do studia televize XTV byl pozván na základě právě svého kritického pohledu na jiný televizní rozhovor s jen o málo starším lidovcem Tomášem Michálkem. V úvodu rozhovoru se poněkud kostrbatě mluvilo o jeho výhradách k lidovecké politice, například o postoji k soužití dvou osob stejného pohlaví, či o některých výrocích pronesených politiky KDU-ČSL.

Následně se televizní rozhovor stočil na xenofobní nálady ve společnosti a na projevy nenávisti vůči migrantům. To, co nejvíce podráždilo diváky zmíněného televizního pořadu, byl Kubešův výrok, že islám není pro naši zemi problémem, že kvóty jsou směšně malé a je naší humanitární povinností navýšit množství přijímaných utečenců až na počty, které jsme schopni zvládnout.

Moderátor Veselý v této chvíli poněkud neprofesionálně zareagoval na naivní názor návrhem: „Já bych chtěl k vám nastěhovat tři uprchlíčky.“ Následná otázka byla již věcnější: „Co na tvé názory říká okolí?“ Martin trochu zklamaně odpověděl: „Nikoho to moc nezajímá...“ a po chvíli dodal: „Maminka je spíš pro stavění zdí.“

Odhlédnou-li od názorů, které v rozhovoru zazněly a byly většinou zjednodušené, nedomyšlené i naivní, provázené špičkováním moderátora, musím říct, že zájem patnáctiletého mladíka o věci veřejné je do jisté míry chvályhodný. Už proto, že ho k tomu zřejmě nepřivádí ani rodina ani sdělovací prostředky. Uvažuje o věcech sám, jak je ve svém nezralém věku, bez širšího rozhledu a zkušeností schopný. Nazývat ho proto zrůdou je přehnané a patrně ona hanlivá nadávka vyšla z úst někoho, kdo se sám o problémy společnosti ve skutečnosti nezajímá.

Současně případ Martina Kubeše svědčí o absenci seznamování žáků ve školách s aktuální geopolitickou situací a tendencemi z toho plynoucími. Chtělo by to ovšem lektory schopné reagovat na rychle se měnící situaci a vysvětlovat ji bez schválených ministerských předloh. Nedělám si ale iluzi, kdo by takové vzdělávání vedl a nebyl přitom sám ovlivněn zemanovštinou, konvičkovštinou, okamurovštinou... A znovu se musím vrátit i v této souvislosti k dopisu Milana Blanáře, jehož názory byly vedeny sice v opačném gardu, ale rovněž volaly po vysvětlující reakci místních politiků.

Kavárna Anna: Zavřeno

Jeden z mála znojmských restauračních podniků, kde bylo možno pobýt při živé hudbě, kavárna Anna v Kovářské ulici v domě U Černého psa, provoz, patrně z ekonomických důvodů, ukončila. Je to škoda. Z hlediska znojmské kulturní nabídky to byla drobnost, ale právě tam se uchylovala část folkařů a country písničkářů, kteří jinak nemají mnoho jiných možností k vystoupení. Prodělávat kvůli tomu si však žádný provozovatel takového podniku nemůže dovolit. Možná v kritických chvílích mohli muzikanti pomoci sami, například organizování beneficí ve prospěch kavárny bez nároku na vlastní honorář, na které by pozvali co nejvíce přátel. Ostatně propagace pořadů u Anny byla až na výjimky mizivá.

Pamětníci si zajisté vzpomenou, jak se chodilo hlavně na muziku do Corsa „dozadu“ na takzvané mladé alias Eminent nebo do vinárny Bambus na Senior Q. Hrál se tam šestkrát týdně.

Noc sokoloven

Česká obec sokolská vyhlásila na minulý pátek celostátní akci Noc sokoloven. Mezi jednotami, které se k výzvě připojily, je i Tělocvičná jednota Sokol Znojmo, která v rámci programu nabídla zájemcům, mladým i dospělým, či celým rodinám, možnost vyzkoušet si tělocvičný arsenál, zahrát si

stolní tenis či kulečnick. Také mohli nahlédnout do všech zákoutí sokolovny od suterénů po půdu formou hledání „kešky“ a pak si navíc v setmělých prostorách zahrát noční hru. To je přesně to, co nám bylo zakazováno. Cvičit do sokolovny jsme dvakrát týdně chodili skoro všichni kluci z naší ulice a vzpomínám si, jak nás cvičitel, pan Buchal, zpohlavkoval za blbnutí v nářadovně nebo jak sokolník, pan Pokorný, hartusil, když nás musel vyhánět po cvičení z šatny.

Na druhou stranu moc nechápu, proč se musí při všech těch náborových akcích v kostelech, muzeích, knihovnách a teď i v sokolovnách nocovat. Snad všichni ti organizátoři doufají, že s oním geniem loci vstoupí do účastníků chuť vrátit se na místo znovu. Sokolové jistě doufají, že noc na žíněnce vnukne nocležníkům touhu stát se pravidelným sokolským cvičencem. A propos, XVI. všesokolský slet se blíží.

Omluva Lubomíru Zaorálkovi.

Pane ministře, promiňte, že jsem vás v minulé Rojnosti nechtě překřtil z Lubomíra na Miroslava. Omlouvám se, ale hlavně, že už jste po autonehodě zase fit.

Jiří C. Roupec

Vážení a milí čtenáři Rojnosti, rád uvítám i vaše názory, souhlasné i nesouhlasné.

Jiří Cmunda Roupec